

GORUNTZA.

ZERUETAKO ERREGIÑARI, BERTARA IGO ZANEKO EGUNLEAN.

(Ene adiskide On José G. Oregi, abade jaun eta Euskara zale jakitun andiari.)

Zeruko garrak nozbaiten sutu
 Egiñ oi badeust,
 Espiritua egatu daian
 Edo nora,
 Batez bere gaur duda bagarik
 Isiotu deust,
 Igo dagian odehyak baño
 Goragora;
 Ez begit, arren, oraiñ bialdu
 Musa laztanak
 Gogo-argirik izanenean
 Mundukorra,
 Zerren goigoyan izardun aroz
 Koronau dan ak,
 Aldatu deust gaur beeko gogo au
 Zerukora.

 Ene kant-otsak uger⁽¹⁾ egiñ bei
 Lur zabaletik,
 Garaitz andi bat dalako kantau

Nai dodana,
 Eriotzea azpiratuta
 Orra lurpetik,
 Emakume bat zelan jagi dan
 Biztu dana;
 Ea, begira dayogun nora,
 Doakun nora,
 Ikusi zelan goruntz igoaz
 Badoiala,
 Odeizko jargoi eder batean
 Goruntz ta gora,
 Goyan jartera Erregiñatzat
 Bereala.

 Goruntz badoa inguraturik
 Aingeruakaz,
 Goruntz badoa entzunaz kantu
 Aiñ eztiaik,
 Goruntz, bidera urten jakozan
 Zerutarrakaz,

(1) uger=igari.

Goruntz gozaurik joten deutsezan
Otslankayak;
Goruntz badoa ikaraz dar dar
Jarten dirala
Zorioneko eta doatsu
Eregiak,
Dakielako egundo sortu
Len ez ebala,
Allagiñako Emakumerik
Erbestiak.

Goruntz doaku, goruntz ta gora,
Bee isten gaitu,
Goruntz jarraitu gura deutsagu
Begiakaz,
Goruntz begiok ukatu dabe,
Eta jarraitu
Goruntz dayogun oraindik gora
Biotzakaz;
Izarvak baño gorago goruntz
Jaso daiguzan,
Goruntz bagoaz espirituko

Eguakaz,
Zeruan, esan daigun Maria
Zelan sartu zan,
Ta zelan artu eben jai eta
Piestakaz.

Baña gorago goruntz ezinda
Bear dot beian,
Jausi barriro goitik beruntza
Nik munduan,
Zergaitik ezin dodan goruntza
Gorago goyan,
Zergaitik sartu ezin al nazan
Goi dontsuan;
Goitik beeruntza nekaurik nator
Ene egalak,
Bizitza amaitu dakidan arte
Eremuan,
Au amaitzean goratu nagi
Goruntz joan dan Ak
Goruntza gora sartu artean
Goi-zeruan.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

